



Mihenk

Kültür - Sanat - Edebiyat

Rüya ARI ARKADAŞIM



Meryem TAŞ YARDIMLAŞMA

Pencereden sızan güneş Hümeyra'nın yüzüne vurarak uyanmasını istiyordu. Gözlerini açtığında hemen başucundaki saate baktı. Artık kalkma zamanı gelmişti. Hümeyra yataktan kalkıp burnuna gelen kızarmış ekmek kokusunun mutfaktan geldiğini biliyordu. Elbiselerini giyip mutfağa indi. Annesinin hazırladığı mükemmel kahvaltıyı yiyip evden çıktı. Yolda giderken sınıf arkadaşı Zülfiye'yi gördü. Zülfiye'nin üzgün olması dikkatinden kaçmamıştı.

Onunla selamlaşıp okula birlikte yürümeye başladılar. Zülfiye'nin ailesinin maddi durumu pek de iyi değildi. Bu yüzden arkadaşına teneffüslerde kantinden aldığı yiyecekleri arkadaşıyla paylaşırdı.

Hümeyra bunları düşünürken yürüyerek okula ulaştılar. Sınıfa girdiler. İlk dersleri Türkçe idi. Öğretmenleri Lale hanım paragraf yazmalarını istedi. Paragraf yazdıktan sonra herkesin yazısını kontrol etmeye başladı. Sıra Zülfiye'nin yazısına gelmişti. Öğretmen Zülfiye'nin yazısını görünce çok şaşırıldı. Çünkü çok küçük yazıyordu yazılarını. Öğretmen yazılarını biraz daha büyük, okunur bir şekilde yazmasını istedi. Zil çaldı. Öğrenciler teneffüse çıktılar. Hümeyra kantine gitti ve hamburger aldı. Zülfiye okulun bahçesindeydi. Hümeyra hemen gidip yanına oturdu. Hamburgerini böldü ve yarsını Zülfiye'ye verdi. Zil çaldı. 29 Ekim olduğu için okuldan bugün erken ayrılacaklardı. Zil çaldı ve evlerine gittiler. Hümeyra eve gidince bir şeyler yapması gerektiğini düşündü. Bunu da arkadaşını incitmeden yapmalıydı. Aklına çok güzel bir fikir geldi. Zülfiye için hemen bir paket hazırlamaya başladı. Hiç kullanmadığı ve yeni olan tokalar, kalemler, oyuncaklar ve beğenerek aldığı bir elbiseyi koydu. Bu fikrinden annesine de bahsetti. Annesi de kızıyla gurur duyarak onun saçını okşayıp ne kadar güzel bir şey yaptığını söyledi. Annesi de paketin içine yiyecek bir şeyler koydu. Hümeyra büyük bir mutluluk içinde paketi aldı ve yola koyuldu. Arkadaşının biraz da olsa mutlu olmasını istiyordu. Derin düşünceler içindeyken Zülfiye'nin evine varmıştı. Paketi bıraktı ve oradan uzaklaştı. Sabah Zülfiye'nin yüzünde güller açıyordu. Arkadaşını böyle mutlu görmek Hümeyra'yı daha da mutlu ediyordu. Zülfiye'nin neden mutlu olduğunu ona hiç sormadı...

Nazlı KURT ÇALIŞMAK ve BAŞARMAK

Çalışmak bana göre bir görevdir. Başarmak ise bir sonuçtur. Eğer çalışırsak başarırız. Yani başarmak için çalışmak gerekiyor. Mesela inşaatçılar bir binayı bir günde yapıp bitiriyor mu? Eğer bir günde bitirirse o ev küçük bir deprem sarsıntısında yıkılıverir. Aynı bizde inşaatçılar gibi herşeyi bir günde hallederim dersek o öyle olmaz. Temelimizi en küçükten sağlam bir şekilde atarsak ilerleyen yıllarda hiçbir sıkıntı yaşamayız. Çalışmak gerekiyor ki başaralım. Bir kişi azim etmezse başaramaz. İnsanoğlu bu sonuçta daha dün ne yediğini hatırlamaz. Ama derslerimizi düzenli bir şekilde tekrar edip çalışırsak işte temelimizi yavaş yavaş atamaya başlarız. Çalışmak insanın azmi başarı ise zaferidir. Kendimize bir hedef belirlemeliyiz en başta, sonra çalışa çalışa bu yola devam edersek bir bakmışız ki kendimizi zirve de bulacağız. Emin olun ki bu zaman bir göz açıp kapayıncaya dek bitmiş olacaktır.

Zeynep Eylül ACIELMA MEVSİMLER

İlkbaharda her yer
Ağaçlarda çiçekler
Yemyeşil çimenler
Uyanıyor bütün güzellikler

Yazın sıcak havalara
Çocuklar neşe ile dolar
Denize kuma koşar
Kumdan kalelerle
Yazın tadı başka çıkar

Sonbaharın yağmurları
Islatır çocukları
Hafif esen rüzgarları
Kıvrandırır insanları

Kışın kar taneleri
İnce gökten yere
Kardan adamlar çıkar
Topraktan yeryüzüne

18 yaşındaki Alya, davete gitmek için hazırlandı. Kış ayı'nın o muazzam gününde, kabusun bu kadar yaklaştığını hayal bile edemezdi. Hava çok soğuk olmasına rağmen harikaydı. Alya davet için özel arabasının yanına almıştı ve yola çıktılar. Alya o gün çok hevesliydi ve arkadaşının partisini gitti. Orada sevdiği arkadaşları ile çok çok eğlendi, partide uzun bir süre durduktan sonra özel arabası ile eve doğru yöneldiler. Eve vardığında kapıyı açar açmaz kapıya doğru akmış kanları gördü ve kalbi birden atıverdi. Alya'nın çığlığının duyulduğu andan sonra şoför yanına geldi. Alya korkmasına rağmen içeri girdiler salona doğru yöneldikten sonra önünde kardeşinin cesediyle karşılaştı ve ağlamaya başladı. Ne yapacağını bilemedi evde ilerledikten sonra mutfaktan akan kanları gördü, ve koşarak mutfığı gitti. Hizmetlilerin ikise de yerde cansız bir halde yatıyorlardı. Alya ağlayarak Annesi'ni aradı, Annesi'nin sesi berbat geliyordu çünkü katiller Annesi'ni ve Babası'nı esir almışlardı. Alya ve Annesi biraz konuştuktan sonra katiller telefonu aldı ve kapattı. Alya hemen ambulansı ve polisi çağırdı. Kardeşi'nin öldüğü'nü duyan Alya tam anlamıyla yıkıldı. Çevredeki komşular gelip Alya'ya destek oldular. Kardeşi'nin cenazesi'nde tam üç gün sonra Annesi'ni ve Babası'nı aramaya çıkan Alya tehlikeli olmasına rağmen kalkıyordu, Alya polislerin peşinden gitti, ve Annesi'ni ve Babası'nı rehin aldılar ve eski bir fabrikaya gittiler. Polis her yeri kapatmasına rağmen Alya içerdeydi Annesi'ni ve Babası'nı görebiliyordu. Onlara çektiydikleri eziyetleri bile kısa bir süre geçtikten sonra Polis'ler içeri daldı, ve çatışmaya başladılar. Katiller vurulduktan sonra Annesi ve Babası artık güvendelerdi. Alya koşarak geldi ve Ailesi'ne sarıldı, çok geçmesede tehlike geçmişti Alya ve Ailesi o kabustan sonra evlerine gittiler. Her yerde güvenlik olmasına rağmen korkuyorlardı. Alya Ailesi'ne ağlayarak kardeşi'nin öldüğünü söyledi ve hepsi yıkıldılar. Ertesi gün Alya'lar kardeşi'nin mezarına gittiler. Evleri'ne döndüklerinde hepsi berbat haldelerdi, o kabustan tam bir ay sonra Alya ve Ailesi başka bir eve taşındılar. Sonra herşeyi unutmuş gibi yaşıyorlardı, ama kardeşi hala Kalplerindeydi. Alya o günü unutmaya çalışıyordu, çünkü herşeye hevesli, mutlu başlayıp kötü bir kabusla bitmişti. Şuan hayatları eskisi gibi değildi, çünkü artık Aileleri'nin den biri eksikti.

Aleyna GÖK
ARI İLE PAPATYA

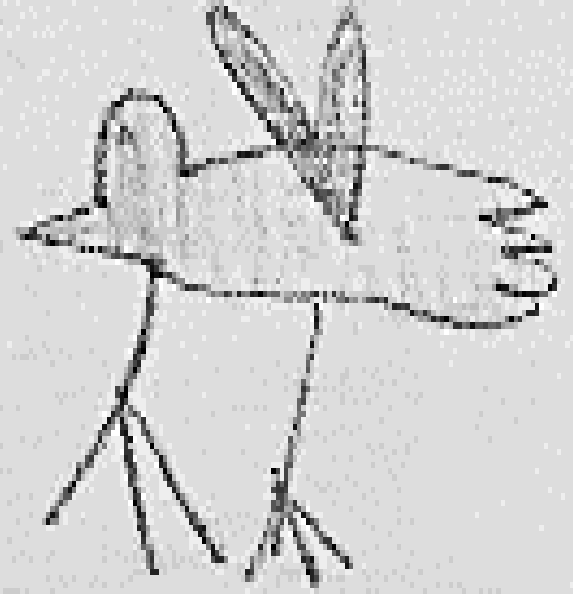
Sıcak bir yaz günüydü. Her yer çiçekler dolu ve hava mis gibi kokuyordu. Çiçek tarlasında arı vız vız diyerek neşeli uçuyordu. Havada o kadar güzel süzülüyordu ki papatya onu hayranlıkla izledi. Uçmaktan yorulan arı papatyanın yanındaki ağaç dalına konar papatya arı ile konuşmak ister ve seslenir:

Arı kardeş ne kadar güzel uçuyorsun oysa benim kanatlarım yok ve ben senin gibi dünyadaki güzellikleri görmek istiyorum bir gün beni de alıp gezdirebilir misin der?

Arı seni asla taşıyamam çünkü çabuk yorulurum der. Hem ne yapacaksın dünyadaki güzellikleri diyerek papatyayı götürmek istemez ve uçarak gözden kaybolur. Bu duruma üzülen papatya günlerce ağlar. Kendisine kibirli davranan arı onu çok üzmüştür aslında. Papatyayı alıp gezdirebilirdi ama kibirli davranarak onu küçümsemeyi tercih etti.

Aradan aylar geçti havalar yavaş yavaş soğudu. Ağaçlar yapraklarını döktü ve çiçekler soldu fakat papatya hala yapraklarını dökmemişti. O gün havada arıyı uçarken görür ve bal yapmak için çiçek aradığını fark eder oysa orda ki solmadan kalan tek çiçek papatyaydı, papatyanın üzerine konmak ister ve papatya arının konmasına izin vermek ve bu duruma şaşırın arı papatyaya seslenir

Neden konmamı istemiyorsun. Bal yapmam gerek papatya aylar önce arının ona nasıl kibirli bir şekilde hatırlatır. Bu durumu hatırlayan arı kendisine çok kızar papatyadan özür diler arının yaptıklarını affeder, papatyayı arının bal yapmasına izin verir. Papatyayı da alıp dünyayı gezer. 2 hafta gezerler ve papatya solar gider arı çooooo üzülür ve hep ağlar onu çok özler.



Hiranur ÇAKMAK
KÜÇÜKKEN

Benim ufacak bir kalbim var.
Çarpar orada annemin sevgisi
Sıcağın sinmiş bana
Benim annem dünyanın en güzeli

Küçükken yudum yudum
Senin sütlerinle uyudum
Kulağıma ninniler
Neler fısıldadın neler

Yemedin yedirdin
Giymedin giydirdin
Senin hakkın ödenmez
Canım annem bir tanem

Selcan ATEŞ
ANNEM

Annemdir benim meleğim
Onu kimselere değişmeyeceğim
Kıyamet bile kopsa
Tek bir tırnağını değişmem pırlantaya

Hep güler yüzle baktı bana
Sardı beni sımsıcak kollarıyla
Ellerini verdi bana
Benim onu sevmem için

Güneş gibi gözleri
Hep parlar bana
Hiçbir zaman eksik olmaz
Bana olan sevgisiyle

Her zaman hazır olur
Beni hazırlamak için
Yanımda hiç eksik olmaz
Bildiğim için.....



Yağmur ÇALIŞKAN BİR YETİMİN HİKAYESİ

Bir çocuk... Çocuk yetim ve öksüzmüş .Ona yetiştirme yurdunda bakıyorlarmış.Bir gün rüyasında çocuk anne ve babasını görmüş .Onlar biz yaşıyoruz ölmedik çabuk bizim yanımıza gel demiş .Oda onları aramaya gitmiş.Bir baksın ki oradan gelenler anne ve babası imiş.Hemen onların yanına gitmiş.Ve onlarla mutlu bir yuva kurmuşlar.Aradan yıllar yıllar geçmiş ve bir kardeşi olacağıнын haberini aldı.o arada çocuk 15 yaşına gelmiş.Ve kardeşi yıllar geçer ve kardeşi 10 yaşına gelir.tabi 15 yaşındaki çocuk 25 yaşına gelmiş ve evlenmiş . Sonra anne ve babası kazadan ölmüş. Evlenmiş olan Ali kardeşi Cavit i yanına almış. Cavit büyümüş 15 yaşına gelmiş o arada ali de 30 yaşına geldi. Sonra Cavit okumuş ve bilgisayar mühendisi olmuş. Cavit 30 yaşına kadar hiç evlenmemiş ve mühendisliğe devam etmiş. Sonra Cavit kitap yazmaya başlamış. Bir roman yazmış Cavit yaşlandıkça ünü artmış. Tabi o arada Ali yaşlanıp hastalıktan ölmüş. Cavit o romanda kendi hayatını yazmış. Ve Türkiye'nin en ünlü yazarı olmuş. Cavit sonradan alzaymır hastalığına yakalanmış. Bu arada Cavit'in yeğni Nejat ve Hamit ona olduğunca yardım etmiş.Cavit gittikçe yaşlanmış.Ve tam 99 yaşında da ölmüş.Artık Nejat ve Hamit yalnız kalmışlar, tek dayanakları anneleri imiş. Bir gün Hanife Hanım, Nejat ve Hamit in babalarının hayat hikayesini anlatmış ve ardan 1 hafta sonra hastalanıp ölmüş. Sonra Ali ve Cavit gibi Nejat ve Hamit de birbirlerinden hiç ayrılmamışlar.

Hacer YALAMA KİTAP VE YAZAR

Kitap, okurlarına duyguları, düşünceleri, hissedilenleri aktarır. Okurlar ise bu düşünce ve duygulardan anladıkları kadar zevk alırlar. Bazen kitaplar insanı çok uzaklara götürür, içindekilerle birlikte okurun hissettiklerine kadar uzanıp giden bu yol, ne zaman okurun içindeki kitaptan aldığı zevk sona erer ve biterse o zaman o bahsedilen yol da biter. Artık okur kitaba karşı bir ilgi duymaz ve kitabı okumak istemez.

İhtişamla ve büyük bir heyecanla okunan kitap, okurun anladığı ve anladığını sevdiği kadarlık bölüm bitince artık okur sıkılır ve okumayı bırakır. Bu yüzden yazarlara tam da burada vazife düşmektedir. Gerçek ve asılcı bir yazar okura, onları kandırmak değil kitabı okurken kitap içinde kendilerini kaybettirmeyi amaçlamalıdır. Yazarın yegane görevi okurun kitabı anlaması ve kitaptan zevk almasını sağlamasıdır. Bunun için kitabı anlaşılır ve tasvir edici bir biçimde yazmalıdır.

Gerçek yazar; yaşadıklarını, gördüklerini ya da duyduklarını olduğu gibi anlatmalıdır. Olayları tarafsız olarak değerlendirmeli ve taraf tutmadan aktarmalıdır. Olaylar ve düşündükleri arasında fikir ayrılıkları varsa çekinmeden yazmalı ve yazmaktan korkmamalıdır. Sorulara ve sorunlara açıklık getirir. Okura, okurun istediğini verebilmelidir yazar. Yazar olayları tek bir bakış açısıyla değil de farklı farklı yönlerle de görebilmelidir. Yazarın gayesi, okura anlatılmak istenen iletiyi aktarmak olmalıdır.

Kitap ve yazar arasında sağlam temeller atılmalı. Çünkü biliyoruz ki sağlam temeller üzerine inşa edilmeyen bir bina yıkılmaya mahkum olup uzun ömürlü olamaz. Bu yüzden yazar ne kadar iyi yazarsa okur o kadar iyi anlar.

Nazlıgül YURTOĞLU NEVŞEHİR

Nevşehir yolculuğuna çıkacağız sizinle...Nevşehir'in Kapadokya ve Avanos ilçelerine...Önce isterseniz Kapadokya'yı bir dolaşalım.Kapadokya'ya ilk gittiğimde oranın Peri Bacalarının meşhur olduğunu söylediler, ailemle birlikte peri bacalarını görmeye gittik.O kadar güzel bir yer ki gitmenizi tavsiye ederim.Hem orada uçan balonlar var.Binmek isterseniz peri bacalarını görmeden geçmeyin daha sonra Kapadokya'nın sokaklarını gezin.Bir de gece geziyorsanız keyfiniz keyiftir.Şimdi biraz da Avanos'a gidelim.Avanos da çok güzel çanak çömlekler bulunmaktadır.Ben çömlek yapmayı denedim ama başaramadım. Kısacası gideceğiniz tatil yerini bulamıyorsanız Nevşehir'i seçin.

İrem AKTAŞ TELEVİZYONUN İNSAN ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Televizyon, hemen hemen hepimizin evinde olan kitle iletişim araçlarından biridir. Büyüklerin düğmesine basmaya korktuğu... bu alet çocuklar için adeta eğlence kaynağı haline gelmiştir.

Televizyonun çok izlenmesi sonucunda birçok zarar ortaya çıkmıştır. Televizyonu fazla izleyen çocuklar yeni dünyalara açılmazlar. Bunun için çocuklar küçük yaşta kitap okumaya alışanmalıdırlar. Televizyon izlemek sosyal etkileşimi de azaltır. Televizyonu yakından izlemenin sonucunda şaşılık ve uzağı net görememe gibi rahatsızlıklar ortaya çıkar. Televizyon izlerken televizyonla aramızda en az 2-3 metre olmalıdır. Ayrıca televizyonu günde en çok 15-30 dakika izlemeliyiz. Bilinçli ailelerde ise bu sistem daha farklıdır. Haftada sadece bir gün televizyon izleme hakkına sahiptir çocuklar. O ise hafta sonları olur.

Televizyonu fazla izleyen çocuklarda iletişim kopuklukları ve Türkçeyi iyi kullanamamak sıkça görülür. Hayal gücü gelişmeyen çocuklar başkaları tarafından üretilen fikirleri izlerler. Bu olay onların zihinsel gelişimlerini engeller. Ailelerden istenen şey ise çocuklarını okumaya yönlendirmeleridir. Yani okuyup okumaya gönül vermeleridir.

Onur KAYMAK MEYVELERİMİZ

Elma tatlı kırmızı
Sağlık verir insana,
Armut onun kardeşi
Sepet sepet alsana.

Vitamin deposudur
Mandalina, portakal,
İncir, üzüm, muşmula
Sırada var ayva, nar.

Erik, kivi, şeftali
Var mı çilek gibisi?
Güzel olur vişnenin
Kiraz gibi irisi.

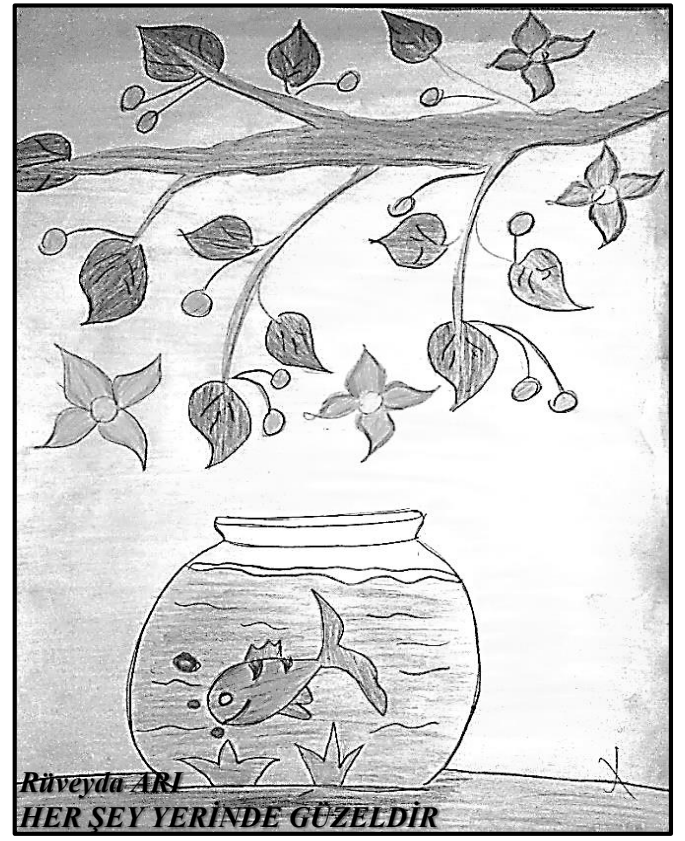
Greyfurtu unutma
İyi gelir nezleye,
Kavun, karpuz, zerdali
Doyum olmaz meyveye.

Kitaplar, kitaplar, kitaplar. Canımız sıkıldığında okuduğumuz kitaplar. Bazen bir arkadaş olarak gördüğümüz bazen bilgi almak için açtıklarımız...

Bir kelimenin anlamına bakmak için açtığımız sözlükler, şimdilerde çok yaygın olarak kullanılmasa da çok değerli olan tozlu ansiklopediler. Hayattaki yeri fazla olmasına rağmen değerini bilemediklerimiz.

50 yıl sonra ne olacağı bilinmez ama belki biraz da olsa tahmin yürütülebilir. En iyisi ben size biraz tahminlerimi söyleyeyim. 'Bence 50 yıl sonra hoverboardlarına (uçan kaykay) binen, sanal gerçeklik gözlüklerinde düşlediklerini değil de aygıtların yansıttıklarını düşünebilen çocuklar olacak. Onları uyaran anneler, babalar, babaanneler, dedeler gençliklerinde kitap okuduklarını anlatıp duracak. Kitapların değeri bilinmeyecek. Öncelerde bilgi almak, sessizce kitap okuyup kafa dinlemek için gidilen kütüphaneler sonralarda çocukların aygıtlarına bakmaktan birbirlerini görmedikleri, bağımlısı olup saatlerce bakmaya doyamadıkları bir yere dönüşecek kim bilir.'

Bu anlattıklarım 50 yıl sonra olabilecek olumsuz olaylara örneklerden birkaçıydı. Elbette bunlar birer tahminden ibaret ama önlem almazsak gerçekleşebilme olasılığını da bence şimdiden düşünmemiz gereklidir. Her şeyden önce kendi ülkemiz için soyumuz için gerçekten bizden sonrakilerin de yaşayabileceği bir ülke, dünya için önce çevremizden başlamalıyız. Herkese okuma bilincini kazandırmalıyız. Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin biz kitapları unutmayalım ve unutturmayaya çalışan nesillere unutturmayalım.



Elinizde, elimizde ne kadar bulunsa da onların şarjı(ömrü) bitince dostlarınız evinizin en nadide köşesinde sizi bekliyor olacak.

Berat ÇAYIRCI**KELEBEĞİN HAYALI**

Günlerden bir gün yazın bitimi sonbahar ayında bir kelebek dünyaya gelmiş. Kozasının içinden çıkan kelebek dünyayla tanışmak için sabırsızlıkla yola koyulmuş. Kırları dağları, gezip dolaşmaya başlamış. Bir çiçeğin üstüne konup, bir çocuğu izlemeye başlamış. Çocuk kırlarda koşup eğlenirken kelebeğe karşılaşmış. Kelebek çocukla arkadaş olmaya çalışırken, çocuk her seferinde kelebeğe arkadaş olmak istemiyormuş. Kelebek de bu duruma üzülmüş. Çocuk hiçbir şeye aldırmadan evine gitmiş. Kelebeğe çocuğu takip etmiş. Çocuğun evinin camına konmuş. Kelebeği gören çocuk önemsememiş camı açıp bakmamış bile. Çünkü odasında yeni oyuncakları ile oynayıp eğleniyormuş. Kelebek bir hüznle çocukla oynamayı istiyormuş. Beklemeyi tercih edip, bir ümitle benimle oynar diye düşünmüş. Fakat çocuk gene dönüp bakmamış.

Bir daha çocuk hiç ara kesmeden oyuncaklarla oynamış. Dışarıda bekleyen kelebek bir günlük ömrünü oynamak isterken, bunu düşünüp hayal ederken, sabaha kadar orda durmuş. Fakat kelebeğin ömrü dolmuş.

Sabah olunca çocuk kalkmış, Kahvaltısını yapmış ve canı çok sıkılmış. Oyuncakları ile o kadar çok oynamışki, oynamak dahi istememiş. Hemen aklına dün görmüş olduğu kelebeğe oynamak gelmiş. Hemen koşarak camı açmış, dışarıda yağmur yağıyor ve hemen üzülerek, kelebek bu havada ne yapıyor, iyi mi değil mi diye düşünürken birden kelebeği camın önünde görmüş. Dokunmak istemiş ve elini değdiğinde hareketsiz yatan kelebek ölmüş. Çocuk ağlayarak, üzülerek ben nasıl biriyim? seni eve almadım. Keşke seni eve alsaydım, sıcacık benim odamda birlikte kalıp oynasaydık. Bir günlük ömrünü benim için kullandın demiş ve yaptığı bu davranışa çok üzülmüş.

Çocuk bu davranışından sonra bütün hayvanlara iyi davranmaya ve arkadaş olmaya karar vermiş.

Nur ÇAKMAK
GÜNLÜĞÜM

Merhaba günlük.

Bugün çok üzgünüm. Bu üzümlüğümün sebebi arkadaşım Gaye. Aslında bazen insanları sinir etse de küçücük bir hareketiyle insanları kendine tekrar tekrar sevdireyor. Neyse sana bugün hep Gaye'yi anlatmayacağım. Yine hep yaptığımız gibi okula gitmiştik. Hz. Muhammed dersinde Gaye ile tartıştık .Çok gereksiz bir nedenden tartıştık. Sınıftan arkadaşlarım sürekli gelip niye tartıştınız diye soruyordu. Artık derse başlamıştık. Hocamız bize bir şeyler anlatıyordu. Derste ikimizde kavga ettiğimiz için pişman olduğumuzu anlamıştık. Zilin çalmasına yakın Nazlı Gül bana seslendi elinde küçük bir kağıt vardı ve bunu sana Gaye gönderdi dedi kağıdı aldım ve okudum kağıtta barışalım mı yazıyordu. Aslında bu bir nevi ilkti. Çünkü Gaye hiç biriyle barışmak için ilk adımı atmamıştı. Benim cevabım barışmak yönünde oldu. Sonra Gaye'ye onu derste bir şekilde anlattım ve zil çaldı. Okul sonunda bitmişti. Eve gittiğimde annem akşam ananemgile gideceğimizi söyledi. O yüzden ödevimi erkenden bitirdim. Babam saat altıda geldikten sonra ananemgile gittik. Orada teyzemgil de vardı .Yemek yedikten sonra kuzenim Miray'a mutfakta bugün olanları anlattım. Anlatma işim bitince oyun oynadık. Sonra eve gittik. Ve şimdi uyku vakti günlük.

İMTİYAZ SAHİBİ

Selim ŞAHİN

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Volkan EKİNCİ

YAYIN KURULU

Volkan EKİNCİ

OKUL ADRES TELEFON**SÜLEYMAN ŞAH İLKÖĞRETİM KURUMLARI**

Atatürk Mahallesi Fecir Sokak No:2
Çubuk/ANKARA 0 (312) 837 37 10

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Volkan EKİNCİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Volkan EKİNCİ